

Видіння Олечки - Джерело

Написав Хелена

Субота, 24 липня 2010, 04:45

Олечці К. (її видіння)

Стою я на горбку, внизу тече ріка,
Не з чистої води, а з сірого болота.
На протилежнім березі – камиш, трава...
Раптом вискакують із камишів істоти.

Скачуть, кривляються болотяні потвори,
Рожиці корчать, наче мавпочки, мені...
За ними вирости з болота, наче гори,
Зі списками три велетні страшні

“Дивись, людино, наша міць і сила...
Боїшся нас, воїнів зла і тьми?!..”
НІ!... Господи, я цього не просила.
Господне воїнство мені Ти покажи.

Бачу – гора, висока, як скала.
І я на ній стою, – внизу поляна,
Чиста й немов безмежний океан,
Рядом гора – вершина в сяйво вбрана.

Бачу дзвіницю, куполи в хрестах,
Та чую: “Я не в рукотворних храмах
Живу, а у очищених серцях...”
Й наповнилась людьми уся поляна.

Я на горі високій, а земля,
Як море із людей в одежах білих.
Нема вже храму, люди, як трава,
Як то пшеничне поле вже дозріле.

Сяйво пливе на них, як золотий туман з гори...
“О Господи, не бачу їх я... Що це?...”
“Це в славу у Мою вони ввійшли.”
“Це ж Твоє воїнство земне, мій любий Отче!”

О Боже, Тобі дякую за все.
Хочу вдягнутись в повну Твою зброю!
В Тобі, Господь мій, зможу я усе.
Наповни, Боже, до країв Собою!

Два табори на цій землі живе.
В чиїх рядах ти, друже, чий ти воїн?
Що твоє “я” по цій землі несе
Теміль болотяну, чи світло й мир Христові?!

